Un os dur de rosegar

Els duels en la LFP contra l'Alavés s'han caracteritzat pels pocs gols i un joc poc brillant per part de tots dos

El Girona ha guanyat tres duels; l'Alavés, tres més, i hi ha hagut dos empats

Paco Esteban rep la falta d n jugador de l lav s en el duel jugat el 2008 Foto: EL CORREO.

"Grisor", "partit indigne", "espès", "poc bagatge ofensiu"... Són algunes de les expressions que més han aparegut en les cròniques dels enfrontaments que el Girona i l'Alavés han protagonitzat en la seva història més recent, aquella en què les dues entitats s'han trobat en el món del futbol professional o, per ser més precisos, en la 2a divisió A. I és que si per alguna cosa s'han caracteritzat els duels entre vitorians i catalans és per haver-se trobat havent de fer front a situacions sovint delicades. Partits en què la intensitat passava per sobre del virtuosisme. Les xifres ho demostren: en els vuit precedents que hi ha en la LFP, tan sols s'han marcat 14 gols entre tots dos equips, i el resultat que més vegades s'ha produït és l'escàs 1-0, que s'ha repetit fins a cinc vegades. Pel que fa al balanç, la igualtat també és màxima i l'Alavés ha guanyat tres vegades, el Girona també ha aconseguit superar els vitorians en tres ocasions i en dues situacions es va produir l'empat. Amb aquesta radiografia, l'escenari de cara al partit d'aquest dilluns no és gaire atractiu, però hi ha un fet diferencial amb la resta: per primer cop, el Girona i l'Alavés, es veuran les cares en la màxima categoria del futbol estatal després d'haver-ho fet fins a disset ocasions en la 2a divisió B i la 2a divisió A.

Sempre en tensióTal com passarà en el proper enfrontament –en què l'Alavés viu una situació crítica en la classificació– costa trobar un duel entre aquests dos equips en una situació de relax esportiu. El primer enfrontament entre els dos clubs es va produir a Vitòria l'any del debut del Girona en la categoria de plata (1-0). El titular del diari El 9 d'aquell enfrontament, "La grisor s'encomana", acabaria marcant tendència entre gironins i vitorians. En la segona volta, a Montilivi, una nova derrota de l'equip que dirigia Raül Agné (0-1) va impedir que els gironins fessin un pas decisiu cap a la salvació, un objectiu que a Girona s'acabaria aconseguint. L'Alavés, en canvi, queia a l'infern de la 2a B.

El retrobament entre gironins i babazorros es va produir en la primera jornada del curs 2013/14. El Girona, amb una bona nòmina de jugadors que havien protagonitzat la millor temporada de la història dels de Montilivi el curs anterior, va aconseguir el primer triomf en l'àmbit professional per un curt, i de nou força gris, 1-0. El golejador va ser Felipe.Més voltatgeEl partit del curs 2014/15 a Montilivi va estar marcat per un final boig que va permetre a l'Alavés sumar un punt gràcies a un gol en el temps afegit. Gironins i vitorians també han compartit un bon grapat de jugadors, entre els quals destaca per exemple Migue –l'home amb més aparicions a 2a A amb el Girona–, que en aquell partit, tot i estar lesionat, va rebre el reconeixement del que va ser casa seva. En la segona volta, la victòria del Girona a Mendizorrotza per 0-3 suposava un cop sobre la taula per aconseguir un ascens a primera que es va escapar de les mans en l'últim sospir.

L'última vegada que s'han vist les cares va ser la temporada 2015/16. En l'anada, amb l'equip de Pablo Machín

encallat a la zona baixa, es va tornar a viure un d'aquells partits grisos que es va decantar en favor dels vitorians per un escàs 1-0. L'ensopegada deixava al límit del descens un conjunt blanc-i-vermell que amb el pas de les jornades va aconseguir renéixer. Precisament, la confirmació d'aquesta millora i la candidatura a aspirar de nou a l'ascens es va visualitzar en la segona volta: el Girona va guanyar 1-0 a un Alavés consolidat en les primeres posicions. L'Alavés de Bordalás acabaria pujant a primera aquell any; el Girona ho faria un any després.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 02-12-2017 Pàgina 6

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1294779-un-os-dur-de-rosegar.html